

OCHOPIEŃ (1) *sb m*

Teksty nie oznaczają é oraz ó.

[sg N ochopień.] ♦ *pl N ochopnie.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. błędnie: ochopnie s.v. pochopnie.

Męski letni ubiór wierzchni z rękawami zwisającymi wokół ramion: niewiem ku dobremuli to/ czy ku złemu/ iż my Polacy/ niemamy swego własnego vbioru: ácz podobno/ musiał być pirwey/ ále nam omierzł/ [...] otoż chocia sie ochopnie nam teraz [prośne widzą: iednák pachną/ oną [...] świętą Polką swobodą [...] iáko dzifiefze nowe stroie/ ją swietne/ zuchwałftwem rospuŃnym GórnDworz L6v; [tunica coloris dzyky panni purpuriani [...], penula alba 1, ochopyen pro samulo coloris dzyky 1 CracArtific 1544 nr 1118].

MK